

[Forsvarsministeren.]

der var frivilligt Mandskab til Raadighed, saa er jeg ikke Modstander af da at tage mod Tilbudet fra de frivillige om at supplere i det Omfang, det er nødvendigt, og saa længe det er nødvendigt. Jeg synes, det er den rigtige Fremgangsmaade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Den højtærede Forsvarsministers Teori lyder godt, den vil sikkert kunne diskuteres teoretisk, men hvis den højtærede Forsvarsminister kendte Stemningen blandt de værnepligtige, vilde han vide, at det, som han kalder honnet Ambition, findes, og jeg vil egentlig spørge, om man er ked af, at denne honnede Ambition findes, om det ikke er en Lykke, at den findes blandt Titusinder af Mennesker, der gerne vil sørge for, at deres daglige Kamp for ikke at komme paa Socialkontoret ikke speges i det Øjeblik, Staten beslaglægger deres Arbejdskraft.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Der er selvfølgelig ingen Uenighed mellem det ærede Medlem Hr. Carsten Raft og mig om til det yderste at paaskønne alle dem, som gør, hvad de kan, for at klare sig selv i Livets forskellige Forhold. Men det gaar ikke an at sætte et særligt Stempel paa dem, der under Samfundsforhold, som vi kender, henvender sig til det offentlige om Hjælp for at udnytte det, der ikke er en Almisse, som kastes hen til Folk, der egentlig ikke er det værd, men som er en rimelig Ret, Samfundet har givet dem, naar de er i ulykkelige Omstændigheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Der kan naturligvis ikke være nogen Uoverensstemmelse mellem den højtærede Forsvarsminister og mig om, at det maa være Opgaven inden for Hærens Rammer at uddanne Mandskab til at betjene det Skyts, som der her er Tale om, men jeg ser ikke nogen Modsætning herimellem og saa Anvendelsen af frivillige. Jeg tror, at hvis Ministeren vil overveje denne Sag endnu en Gang, saa vil han blive klar over, at der ogsaa nu under denne Uddannelse kunde drages stor Nytte af den Erfaring og den Uddannelse, som

de paagældende frivillige har gennemgaaet, saaledes at de baade selv kunde forny deres Viden og samtidig kunde være til særdeles god Nytte ved Uddannelsen af det Mandskab, som der er Tale om.

Men foreløbig vil jeg sige, at jeg dog er for saa vidt tilfreds, som Ministeren altsaa har lovet, at i givet Tilfælde vil han ikke afvise dette Tilbud. Jeg synes blot, at han skulde modtage det med det samme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed vil jeg mene, at vi kunde slutte Forhandlingerne.

Carsten Raft: Der er efter den højtærede Forsvarsministers Mening os to ikke andet imellem, end at der ikke skal sættes et sort Stempel paa de Folk, der kommer paa Socialkontorerne. Jeg henviser den højtærede Minister til at læse Fortrykket, det begyndte jeg hele denne Debat med at sige. Det skal der ikke, men de, der holder sig fri ved deres egen Kamp, skal have Paaskønnelse og skal mærke, at de paaskønnes derfor af Samfundet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hedtoft-Hansen: Da der er fremsat Ønske om Udvalgsbehandling, skal jeg tilde mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er over for mig fremsat Ønske om, at Valg af det nu besluttede Udvalg maa finde Sted allerede i indeværende Møde, og hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket til Valgets Foretagelse som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Bemyndigelse til midlertidig at afvige fra visse Bestemmelser i Lov Nr. 112 af 7. Maj 1937 om Hærens Ordning samt i Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om Søværnets Ordning.